

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิชาภูมิสถาปัตย์

บทเรียนการสอนวิชาชุดक्रमมูลทางไปรษณีย์

ของครูสุภา พ.ศ. ๒๔๙๗

วิชาภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์

คณะอาจารย์

๑. นายชวน อังสุละโยธิน
๒. นางสมนา คำทอง
๓. นางสาวจิตชม กาญจนโชติ

บทเรียนการสอนวิชาชุดक्रमลทางไปรษณีย์

ของครูสุภา พ.ศ. ๒๔๙๗

วิชาภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์

บทเรียนที่ ๘

ภูมิศาสตร์ทั่วไป

การใช้แผนที่และลูกโลก การทำแผนที่อย่างละเอียด จะต้องอาศัยการวัด
เนื้อที่ของจริง จัดเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ ในการศึกษาจะต้องใช้แผนที่อย่างละเอียด
และแผนที่อย่างสังเขปทั้งนี้เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์กัน แม้ในแผนที่อย่างละเอียดหรือลูกโลก
เราจะไม่พบเส้นละติจูดและลองจิจูดไปครบทุกเส้น เพราะยังมีมากเกินไป แผนที่ที่ยังจะ
ละเอียดดูยาก ฉะนั้นในแผนที่ทั่วไป จึงมีแต่เส้นละติจูดและลองจิจูดที่สำคัญเท่านั้น
อย่างน้อยที่สุดจะมีเส้นของจิจูด 0° , 90° ข., 90° ค., 180° ข., และ 180° ค. ส่วนเส้น
ละติจูดอย่างน้อยที่สุดก็คือขั้วโลกเหนือ, เส้นทรอปิกออฟแคนเซอร์ ($23^{\circ} \frac{1}{2}$ น.), ทรอปิก-
ออฟแคปริคอร์น ($23^{\circ} \frac{1}{2}$ ค.), ขารกติกเซอร์เคิล ($66^{\circ} \frac{1}{2}$ น.), แอนตาร์กติกเซอร์เคิล
($66^{\circ} \frac{1}{2}$ ค.), ซึ่งแบ่งโซนทั้ง ๕ ดังภาพแสดงในฉบับคำทัก่อน เป็นหน้าที่ของนักศึกษาจะ
ต้องจดจำค่าเหล่านี้เพื่อใช้ในการศึกษาต่อไปด้วย

ในการเรียนวิทยาศาสตร์ ถ้าขาดการพิสูจน์ทดลอง ก็ไม่อาจช่วยให้เกิดความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง ในสาระและความจริงนั้น ๆ กันได้ก็ดี ในการเรียนภูมิศาสตร์ หรือประวัติศาสตร์ก็จะขาดการใช้แผนที่และลูกโลกได้เสียทีเดียว เพราะจากแผนที่จะทำให้เราได้เข้าใจลักษณะดังนี้:-

(๑) เราจะทราบทำเลที่ตั้ง ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ และประชากรของส่วนนั้น ๆ ของโลก จนสามารถที่จะบอกอุปนิสัยใจคอ และการครองชีพส่วนใหญ่ของพลเมืองได้

(๒) เราจะได้รับความรู้เห็นว่า สังคมในอดีตที่ดี ปัจจุบันที่ดี หรือในอนาคต มักมีมูลเหตุสืบเนื่องมาจากลักษณะภูมิศาสตร์เป็นข้อใหญ่

(๓) เราจะเข้าใจแจ่มแจ้งถึงการทำแต่ละประเทศ แต่ละชาติมีการเดินทางเศรษฐกิจและการเมือง สืบเนื่องมาจากการที่ลักษณะภูมิศาสตร์บางประการไม่เหมาะสม เช่นไม่มีทางออกทะเล

(๔) เราจะทราบถึงความเป็นอยู่ของประชาชน ในประเทศที่มีความสัมพันธ์กับประเทศเรา เป็นการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับสังคม และธรรมชาติแวดล้อมตัวเราด้วย

(๕) เราจะทราบตำแหน่งที่ตั้ง หรือจุดสำคัญต่าง ๆ ในอารยธรรมของโลก ได้จากการดูแผนที่และลูกโลก อันจะขาดเสียมิได้เลย

การคมนาคมขนส่ง

ในการที่มนุษย์ได้แสดงให้เห็นคุณค่าของธรรมชาติแวดล้อมตัวเรา และรู้จักทำให้พื้นดินเป็นประโยชน์ คือการครองชีพโดยการเพาะปลูกพืชแล้ว ผลอันได้จากการปลูกจะกลายเป็นสิ่งที่มนุษย์นำมาแลกเปลี่ยนกัน จึงเกิดเป็นการค้าขายขึ้น แต่การค้าขายจะดำเนินไปด้วยดีและกว้างขวางก็ต่อเมื่ออาศัยการคมนาคมขนส่งเป็นข้อใหญ่ เห็นทางคมนาคมและขนส่งที่มนุษย์ได้คิดค้นขึ้นมี ๕ ทาง คือ:-

(๑) การคมนาคมทางบก ในประเทศที่เจริญมักใช้ทางรถไฟ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หลายแห่งที่ยังไม่มีรถไฟไปถึงต้องใช้เกวียนบรรทุก ขนบรรทุกบนหลังม้า ลา หรือ ล่อช้าง ในเอเชียตะวันตกใช้บรรทุกสินค้าไปมาด้วยอูฐ เขตใกล้ขั้วโลกใต้บรรทุกด้วย เอลิเฟน มักวางเส้นทางเพื่อหนีไปตามหิมะ ถ้าเป็นน้ำเขตร้อนจะวิ่งใกล้แบกของ

(๒) การคมนาคมตามแม่น้ำลำคลอง เป็นเส้นทางคมนาคมที่ราคาถูก ที่สุด ไม่เบียดงัดห่วย เพราะมนุษย์ไม่ต้องลงแรงสร้างทางเช่นนี้ แต่ทางนี้จะคำนึงถึงความลาดชันของทางน้ำ ความตื้นลึก ความฉ่ำน้ำของน้ำ คนเรายังจ้างและค้าเรือ ด้วย คลองและแม่น้ำบางแห่งในยุโรป ใช้มาลากเรือเดินไปมาจนถึง ในอินเดียใช้ กู๊ดดากเรือริมตลิ่ง ข้อเสียของการคมนาคมทางน้ำคือ ช้า เสียเวลามาก เพราะต้อง คลเลี้ยวไปตามทางน้ำ

(๓) การคมนาคมทางรถไฟ ได้เปรียบทางบก คือ เร็วกว่า ขนบรรทุกได้มากกว่า ราคาถูกกว่าและไปได้ไกลกว่า แต่ทางนี้ต้องคำนึงถึงภาระของภูมิศาสตร์ที่สร้างทางรถไฟ และลักษณะภูมิประเทศประกอบกัน ถ้าราบเรียบ ๆ มีวัดกีดขวางน้อยก็คุ้มค่า มนุษย์จึงจะรุดตัวลงทุนสร้างทางรถไฟผ่านถึงที่ที่ขวางด้านาก หรือถิ่นการค้าต่าง ๆ เข้าไป เช่นการสร้างทางรถไฟผ่านหิมาลายาหรือที่ต่าง ๆ และเปิดช่องได้ห่วยมาก แต่ประโยชน์จากน้ำมันและแร่ของคำของเขตนั้นเห็นอีกว่ามาก ข้อประการหนึ่งการสร้างรถไฟผ่านที่กว้างขวาง เปลาต์ให้ประโยชน์เช่นกัน คือจะท้าวใหม่ประชากรมาตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้ทางรถไฟ และ เกิดเป็นเมืองขึ้นในภายหลัง

(๔) การคมนาคมทางทะเล เป็นการคมนาคมซึ่งจะใช้ระหว่างประเทศมากที่สุด ถึงแม้จะกินเวลาหลายวันก็ตาม ในการขนส่งทางทะเลจะต้องคำนึงถึง ลักษณะภาระของทะเล ลม กระแสน้ำในทะเล ลักษณะชายฝั่ง ดินแดนภายใน ถ้าดินแดนภายในมีมดลัดกันที่อุตสาหกรรมหรืออสังคัมมาก ก็จะมเรือเข้าออกที่เมื่องท่ามาก ในสมัยที่วิทยาศาสตร์เจริญมนุษย์รู้จักค้นปล่องธรรมชาติ เช่นตักศิลาของยุคของน้ำ เช่น

คลองสุเอซ คลองปานามา เป็นต้น รู้จักสร้างเรือเดินทะเลขนาดใหญ่ มีระวางขนน้ำหนักย
หมื่นตัน แกะไข่มังทะเลให้จอดเรือสะดวก ทำให้พ่อเมืองชายฝั่งนั้น ๆ เพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ

๕. การคมนาคมทางอากาศ การคมนาคมขนส่งทางรวดเร็วที่สุดสะดวก
ที่สุด แต่บรรทุกได้น้อยกว่าทางบกและทางเรือ เหมาะสำหรับการคมนาคมขนส่งที่ต้องการ
ด่วน เช่น บรรทุกทหารจากแอมรป คนโดยสารที่เดินทางไกล ๆ นักธุรกิจการค้า
บรรทุกสินค้าเบา ๆ และเครื่องใช้เครื่องมือแพทย์ที่ต้องการด่วน เช่น ปอดเหล็ก เป็นต้น

แผนที่แสดงเส้นทางเดินเรือทั่วโลก.

แบบฝึกหัดท้ายบท

(๑) จงกล่าวถึงลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และพืชผลในจังหวัด
ที่ท่านอยู่ บอกด้วยว่า ลักษณะของธรรมชาตินั้น ๆ ควบคุมความเป็นอยู่ของพ่อเมือง
จังหวัดนั้น ๆ หรือไม่ เพราะอะไร

(๒) จงระบุชื่อเมืองท่าเรือใหญ่ในประเทศไทยมา ๓ แห่ง บอกด้วยว่า แต่
ละแห่งมีความสำคัญอย่างไร เขียนแผนที่ประกอบ

ประวัติศาสตร์ไทย

ภาค ๒

ไทยสมัยกรุงศรีอยุธยา

สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ (อู่ทอง) (๑๔๕๐-๑๔๙๒)

พระราชประวัติ ประสูติเมื่อวันจันทร์ขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๕ ปีชวด พ.ศ. ๑๔๕๗ ในตอนปลายรัชกาลพระเจ้ารามคำแหงมหาราช ถิ่นฐานว่า เป็นเชื้อสายของพระเจ้าชัยวรมันนครของเมืองชัยปราการ ที่อพยพหนีทัพมอญครั้งคราว พ.ศ. ๑๗๓๓ ไปตั้งภูมิลำเนาอยู่ที่เมืองแปะ (เมืองร้างที่พระปฐมเจดีย์) มีเชื้อสายสืบต่อมาจนถึงเจ้าศิริชัย (ศรีวิชัย) พระราชบิดา ซึ่งได้อภิเษกสมรสกับพระธิดาของพญาศรีนครินทร์ และปรากฏว่าเจ้าศิริชัยได้รับมรดกการครองเมืองจากพระบิดาของมเหสีด้วย จนมีอาณาเขตครอบครองทั้งแคว้นศิริธรรมราช อโยธยา (ตะไคว้ เมืองของพระมเหสี) มีไพร่พลหนึ่งคือสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑

ต่อมาในราว พ.ศ. ๑๔๗๖ ขณะเมื่อสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ มีพระชนมายุได้ ๑๙ พรรษา ได้อภิเษกสมรสกับพระธิดาของพญาอู่ทองผู้ครองแคว้นสุวรรณภูมิ มีไพร่พลหนึ่ง ทรงพระนามว่าพระราเมศวร และคงประทับอยู่ในเมืองอู่ทอง พระองค์คงได้ช่วยราชการ แด่สมเด็จพระปิตุจฉาให้ปรากฏเป็นทนายแม่ทัพของพระเจ้าบรมวงศ์ฯ จึงได้รับอภัยเชิญนครของเมืองอู่ทองต่อจากพญาอู่ทองเดิม เมื่อ พ.ศ. ๑๔๘๗ ขณะนั้นพระชนมายุได้ ๓๐ พรรษาและต่อมาเมื่อพระเจ้าศิริชัยราชบิดาสวรรคต พระองค์ก็ได้ปกครองอาณาเขตเพิ่มมากขึ้น

๑. แคว้นอโยธยา (ตะไคว้) มรดกทางพระมารดา

๒. แคว้นศิริธรรมราช มรดกทางพระราชมิดา

๓. แคว้นสุวรรณภูมิ มรดกทางพระมหากษัตริย์

และเนื่องจากเมืองอุทธร เป็นย่านกลางในระหว่างอาณาจักรทั้ง ๓ จึงคงตั้งราชธานีอยู่ที่เมืองอุทธร ต่อมาเมืองอุทธรเกิดกบฏขึ้น ผู้คนเจ็บป่วย เกิดโรคระบาดจึงย้ายมาตั้งอยู่ที่ตำบลเจียงเหล็ก แขวงเมืองไชยยา (คือที่แม่น้ำคงคาในสมัย) เมื่อ พ.ศ. ๑๘๘๐ ต่อมาอีก ๓ ปี จึงสร้างกรุงศรีอยุธยา ขณะนั้นพระชนมายุได้ ๓๖ พรรษา ครองราชย์อยู่ ๓๘ ปี ก็เสด็จสวรรคตใน พ. ศ. ๑๙๑๘ พระชนมายุได้ ๕๕ พรรษา

เหตุที่พระเจ้าอู่ทองตั้งกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี

๑. อยุธยาตั้งอยู่ตรงที่รวมของแม่น้ำใหญ่ ๔ สาย คือแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำลพบุรี และแม่น้ำเจ้าพระยา สะดวกแก่การคมนาคม การค้าขาย

๒. มีชัยภูมิเหมาะแก่การตั้งเมืองและนครของหัวเมืองเหนือไว้ในอาณา

๓. อยุธยาอยู่ใกล้ทะเล สะดวกในการติดต่อค้าขาย ชี้อาณาเขตโดยปรกตินอกจากประเทศซึ่งอยู่ใกล้เคียง เป็นการตั้งเมืองที่มั่นคงปลอดภัยไปในตัว

การทูลบำรุงบ้านเมือง

ในด้านการปกครอง ทรงเอาวิธีการปกครองของไทยสุโขทัยและขอมมาปรับปรุงขึ้นเกี่ยวกับการควบคุมคนในจังหวัดหรือแบบสุโขทัย ส่วนหน้าที่การปกครองราชธานีเขาตามแบบขอม แบ่งออกเป็นเจ็ดตำแหน่ง คือ

๑. ขุนเมือง (มหาตบ) มีหน้าที่ปกครองท้องถิ่น ดูแลราษฎรให้อยู่เย็นเป็นสุขปรามปายใจราษฎร และลงโทษผู้กระทำความผิด

๒ ขุนวัง (วังและยุติธรรม) มีหน้าที่พิพากษาพิจารณาคดี และดูแลภายในราชสำนัก

๓. ขุนคลัง (พระคลัง) ดูแลกิจการเกี่ยวกับผลประโยชน์ของแผ่นดิน

๔. ขุนนา (เกษตรราชกิจ) ดูแลการทำไร่ไถนาของราษฎร และรักษาเสบียงอาหารสำหรับพระนคร

ภูมิศาสตร์ทั่วไป

ภาค ๒ ภูมิศาสตร์เศรษฐกิจประเทศไทย

ประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตมรสุม (Monsoon Region) ตะวันตกเฉียงใต้ของ
 เอเชีย ตั้งอยู่ในเขตที่ลมมรสุมจากมหาสมุทรอินเดียพัดผ่าน ฝนถึงจะมีอากาศร้อนจัด
 แต่ปริมาณฝนตกมากคิดเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนในปีหนึ่งประมาณ ๕๐-๖๐ นิ้ว จึงเป็นเขตที่
 อุดมไปด้วยทรัพยากรพืชแบบเขตร้อน ดินแดนที่มีอากาศและพืชแบบเดียวกันกับไทยเพราะอยู่
 ในเขตมรสุมด้วยกันก็มี อินเดีย พม่า มลายู อินโดจีน และจีนภาคใต้ ฉะนั้นแต่ละ
 แห่งจึงสัมพันธ์ไปด้วยพืชเช่นเดียวกับไทย เป็นที่ต้องการของชาวโลกส่วนอื่น ๆ ด้วย
 ที่สำคัญได้แก่ ข้าว ยาง ไม้สัก เป็นต้น ดังเราจะเห็นได้ว่าในอดีต ประเทศเพื่อนบ้าน
 ของเราด้วนแต่เคยตกเป็นเมืองขึ้นของชาวตะวันตกมาแต่แทบทั้งสิ้น เพิ่งจะมาได้เอกราช
 เมื่อไม่นานมานี้

สำหรับประเทศไทยอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ (Natural Resources)

ดังนี้

ข้าว เป็นพืชสำคัญที่สุดของเขตร้อนและเขตมรสุม เป็นอาหารที่ขาดเสียมิได้
 ทำนองเดียวกันกับชาวตะวันตกขาดข้าวไม่ได้ หรือชาวอัฟริกันจะขาดข้าวโพดไม่ได้
 ชาวเขตอบอุ่นในที่ดินอุดม ในที่ราบลุ่มแม่น้ำท่วมถึง แต้มทางระบายน้ำได้ง่าย แต่บางที่
 ฝนในเขตภูเขาซึ่งทำดินเป็นชั้น ๆ ตามไหล่เขา ดินที่เหมาะสมคือ ริมฝั่งน้ำเจ้าพระยา
 และบาง ฝั่ง ยม น่าน ขอบพื้นที่แม่น้ำเจ้าพระยาเมื่อแรกปลูก และต้องการความชื้นมากเมื่อ
 ออกรวง จึงปลูกได้มากในภาคกลาง เช่น นครนายก อุทัยธานี ชัยนาท และรอบนอก
 ของพระนคร ภาคเหนือของไทยบางแห่ง การชลประทานดี ปลูกข้าวได้ปีละ ๒ ครั้ง แต่
 ภาคอีสานได้ผลน้อย เพราะอากาศแห้งแล้ง ฝนไม่สม่ำเสมอ และการชลประทานยังไม่
 ทั่วถึง การซื้อขายข้าวใน ตลาดในประเทศได้แก่พระนคร นอกประเทศได้แก่อังกฤษ และ
 ประเทศเขตร้อนที่ขาดแคลนข้าว การขนส่งในประเทศโดยมากได้แก่ทางรถไฟ ทางเรือ

ปัญหาของการปลูกข้าวมักได้แก่ การขาดแคลนน้ำ ดินจืดไป แมลงและสัตว์ศัตรูที่ทำลาย
ต้นข้าว การกวดราคาข้าวของพวคนายทุน เป็นต้น

ส่วนแหล่งปลูกข้าวในที่อื่น ในเขตร้อนด้วยกัน เมื่อรวมปริมาณข้าวด้วยกัน
จะราว ๘๔% โดยมากปลูกตามที่ราบริมฝั่งแม่น้ำคงคา อิรวดี แม่น้ำโขง และแม่น้ำ
แดง นอกจากนี้ในทวีปอื่นในโซนร้อนก็มีการปลูกข้าวเช่นกัน ได้แก่ริมฝั่งแม่น้ำไนล์ ประ
เทคียิปต์ และริมฝั่งแม่น้ำอเมซอน ในอเมริกาใต้

ป่าไม้และยาง ป่าไม้ประเทศเราจัดเป็นป่าเขตร้อน ลักษณะไม่เหมือนกับ
ป่าเขตฮิมาลายัน คือป่าไม้ดกโปร่งกว่า ทำกันมากทางเหนือของประเทศเรา เช่น
เชียงใหม่ แพร่ แม่ฮ่องสอน เป็นต้น ส่วนทางป่าไม้ทางภาคใต้เป็นเขตอบอุ่น พารา ภาคกลาง
และภาคอีสานเป็นไม้เบญจพันธ์ ดินค้าไม้ของไทยที่ส่งไปขายต่างประเทศนั้นที่ขายดีที่สุด
ได้แก่ไม้สัก ตลาดนอกประเทศได้แก่อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ตลาดในประเทศ
ได้แก่กรุงเทพ ฯ แต่สำหรับยางนั้นเคยเป็นสินค้าออกชั้นนำเช่นเดียวกัน แต่เนื่องจากต่างประเทศ
ผลิตยางเทียมได้มากแล้ว ยางของไทยจึงราคาตกไป ตลาดยางในประเทศ
ได้แก่ กรุงเทพ ฯ หาดใหญ่ นครศรีธรรมราช ตลาดนอกประเทศได้แก่สหรัฐอเมริกา
การขนส่งไม้สักนั้นทางน้ำและทางรถไฟ การขนส่งยางทางรถไฟ เรือ ปัญหาเกี่ยวกับ
ป่าไม้ได้แก่โรคที่เกิดแก่ต้นไม้ การบุกเบิกทางยางป่า ไฟไหม้ป่า ความต้องการของ
ตลาดนอกประเทศลดลง ประเทศอื่นที่ไม้สักมากได้แก่อินเดีย พม่า อินโดจีน ประ
เทศที่มียางพารามากได้แก่อินเดีย สหรัฐเม็กซิโก และประเทศริมฝั่งแม่น้ำอเมซอน
ในอเมริกาใต้ ตลาดจมนริมฝั่งแม่น้ำคองโกในแอฟริกา

ยาสูบ ครอบงำในเขตอบอุ่น หรือเขตร้อนที่มีฝนตกปานกลาง เพราะต้อง
การความแห้งของอากาศระยะหนึ่ง ในประเทศไทยปลูกมากทางภาคเหนือและอีสาน ต่างประ
เทศที่ปลูกมากมี สหรัฐอเมริกา ฟิลิปปีนส์ ชวา กัวบา คิวกี กรีซ และหมู่เกาะอิน
เดียนตะวันตก อุตสาหกรรมเกี่ยวกับยาสูบได้แก่ บุหรี่ บุหรี่มวนโต (Cigar) และยาเส้น

ฝ้าย ชอบขึ้นในเขตร้อนและเขตร้อนชื้น ชอบอากาศร้อนที่ค่อนข้างเย็น ฝนปานกลาง ในประเทศปลูกมากทางภาคอีสาน และภาคเหนือ นอกประเทศปลูกมากริมฝั่งแม่น้ำไนล์ ประเทศอียิปต์ ริมฝั่งแม่น้ำมิสซิปปีในสหรัฐอเมริกา และริมฝั่งแม่น้ำสินธุประเทศในอินเดีย แต่ประเทศที่ผลิตอุตสาหกรรมผ้าฝ้ายมากที่สุด ได้แก่สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น อินเดีย และอังกฤษ

อ้อย เป็นพืชที่ชอบอากาศร้อน ชุ่มชื้น ฝนตกมาก ดินที่เหมาะสมที่สุดได้แก่ ริมฝั่งแม่น้ำต่าง ๆ ในเขตร้อน ในประเทศปลูกมากในภาคกลาง ภาคเหนือ นอกประเทศปลูกมากใน ธิวรา คิวบา ไต้หวัน ฮาวาย ฟิจิ ปีนัง และบราซิล อุตสาหกรรมน้ำตาลจากอ้อยแพร่หลายเกือบทั่วโลก แม้ในประเทศเขตนานา แหล่งผลิตน้ำตาลมากได้แก่ ธิวรา คิวบา ไต้หวัน แหล่งผลิตน้ำตาลในประเทศได้แก่ลำปาง สุราษฎร์ธานี

พืชผักและผลไม้ มีทั้งในเขตร้อนและเขตอบอุ่นของโลก ผักและผลไม้เขตร้อนเป็นแบบหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น ส้มต่าง ๆ กากวย มะละกอ มะม่วง เป็นต้น มีมากในทุก ๆ ประเทศ ที่มีอากาศร้อนชื้น แม้ในหมู่เกาะอินเดียตะวันตก และหมู่เกาะฮาวาย แต่ผลไม้เขตอบอุ่นเรียกว่าผลไม้แบบเมดิเตอร์เรเนียน ได้แก่ องุ่น ส้ม มะกอก มะเดื่อ มะนาว เซอร์ แอปเปิ้ล พลัม เป็นต้น ทุกประเทศที่มีอากาศอบอุ่นแบบประเทศริมทะเลเมดิเตอร์เรเนียน จะมีพืชดังกล่าวนี้เหมือนกัน มากได้แก่ สเปน (ฝรั่งเทศ อิตาลี, กรีซ,) สวิส (สเปน, สหรัฐอเมริกา, ชิลี) มะกอก (กรีซ, อิตาลี, สหรัฐอเมริกา) ส่วนพืชผักคล้าย ๆ กัน เพราะพืชชอบอากาศเย็น และต้องการน้ำช่วย ตลาดผักและผลไม้ได้แก่อังกฤษ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ การขนส่งทางรถไฟและทางเรือ

แบบฝึกหัดท้ายบท

๑. มีทรัพยากรชนิดใดบ้างขึ้นมากในอินเดีย บอกมา ๓ อย่าง บอกด้วยว่ามีมากที่ไหน ชอบดินและอากาศอย่างไร ที่ไหนเป็นตลาดนอกประเทศ
๒. ทำไมปลูกพืชเหล่านี้ในทวีปอเมริกาเหนือ และได้แก่ดินแดนไหนบ้าง ส้ม ปรอท มะพร้าว ฝ้าย

วันกำหนดส่ง

14 เม.ย. 2504

25 พ.ค. 2504

30 มิ.ย. 2504

1-10 ก.ค. 2504

26 ส.ค. 2504

2-10 ส.ค. 2504

24.9.2504

2.10.2504

10.10.2504

เลขเรียกหนังสือ 900
Call No. ๑

ห้องสมุดกระทรวงศึกษาธิการ
ชื่อผู้แต่ง Author ๑๖๖๓

๑๐๐

๑.

(๑.๒) ๑.๒.๑

1749

